

શ્રી ગણુપતિ-અથર્વશીર્ષ

૧૦.૧૩૦

૬૦૪૯ ૭૨૬

પ્રકાશક:

શ્રી ૬૬૨લાલ માણુકલાલ દાણાવાલા

(સર્વ હક્ક પ્રકાશકે સ્વાધીન રાખ્યા છે.)

(સને ૧૯૧૪ ના રજીસ્ટરના કાયદા પ્રમાણે રજીસ્ટર કીધું છે.)

સંવત ૧૯૮૪

પ્રથમ આવૃત્તિ પ્રત ૧૦૦૦

[સને ૧૯૨૮

કિંમત રૂ. ૦-૬-૦

૧૨૩૮૫

મોહવણિક શેઠ માણિકલાલ વિજયભણુદાસ દાણાવાસા
 જન્મ સેવત ૧૯૧૦ થોપ વદ ૨ સોમ.
 મરણ સેવત ૧૯૮૪ ના ઝીળ આવણ શુદ્ધ ૧૨ વાર ભામ.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૩૮૬ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ગાહ્યપતિ અથર્થશર્મા

વિગમ ૫૨૬ : ૬૪૬

ગુજરાતી કોપીરાઇટ-સંગ્રહ

પ્રકાશકની નોંધ

—❧—

અમલ્લા કુટુંબમાં શ્રીગણેશનું પૂજન હોઠસો-બસો વર્ષથી ચાલ્યું આવે છે અને તેટલા માટે મારા પિતાશ્રી શ્રી ગણપતિના પૂજનનાં પુસ્તકો છપાવીને ફેલાવવામાં ઘણો ઉત્સાહ રાખતા હતા. પુસ્તકના વેચાણમાંથી નફો કરવાનો હેતુ હતો નહીં. જે કીમત તેઓ મૂકતા હતા, તે કેટલેક પ્રસંગે પુસ્તક વેચનારાઓ એની માંગણી કરતા તેમને માટે હતી. આ પુસ્તક ઘણા વર્ષ પર શેઠ મનમોહનદાસ દયાળદાસે અર્થવર્ષીય પુસ્તક પ્રકટ કર્યું હતું અને તેનું ભાષાંતર શાસ્ત્રી અંબારામ કલ્યાણજી શુક્લે કર્યું હતું. મારા પિતાને એ ભાષાંતરમાં કેટલાક દોષો જણાયા, તેથી એનું નવું ભાષાંતર શાસ્ત્રી છોટાલાલ ચંદ્રશંકર પાસે કરાવ્યું હતું અને એના પ્રુફશોધનનું કામ પણ શાસ્ત્રી છોટાલાલે કર્યું હતું. એ ભાષાંતર જનસમાજ આગળ રબુ કરવાની મારા પિતાની ઇચ્છા હતી. તેઓ તે ઇચ્છાનો અમલ કરે, તે પહેલાં આ નાશવંત દુનિયાનો ત્યાગ કરી ગયા. આજે આ પુસ્તક હું પ્રકટ કરું છું. તેથી તેમના આત્માને સંતોષ થશે એજ.

॥ શ્રીગણેશાથર્વશીર્ષ ॥

પ્રણમ્ય તં ગણેશાનં સિદ્ધિબુદ્ધિપ્રદં પરં ॥

અર્થર્વશીર્ષે ભાષ્યં વૈ કુર્વે વેદાંતઘંહિતમ્ ॥

સિદ્ધિ અને બુદ્ધિને આપનારા એવા દેવતા શ્રી ગણુપતિને પ્રણામ કરી વેદાંત શાસ્ત્રથી વૃદ્ધિ પામેલું આ અર્થર્વશીર્ષ લાખ્ય ગુજરાતી ભાષામાં રચ્યું છે.

બ્રહ્મ અને શિવ પ્રત્યેકની ઉપાધિરૂપ વિદ્યા તથા અવિદ્યાના ત્યાગવડે આત્માની ઐક્યતારૂપ જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ માટે ઋષિ અર્થર્વણે શ્રી ગણુપતિ અર્થર્વશીર્ષ રચ્યું છે. સઘળાં વેદોક્ત વિધાનમાં કર્મ, ઉપાસના, જ્ઞાનની સિદ્ધિ તથા અજ્ઞાનનો નાશ, બ્રહ્મજ્ઞાનના સાધન વિના, થતો નથી. તેમ જ સ્મૃતિઓના મહા વાક્યોને અનુસરી શ્રી ગણુપતિનું આરાધન કરવું જોઈએ. કારણ કે શ્રુતિ સ્મૃતિઓમાં ગણુપતિની ઉપાસના મુખ્ય માનવામાં આવી છે. બાહ્ય અને આંતર રહેલા અનાત્મભાવ (નાસ્તિકપણા)નો શ્રી ગણુપતિની આરાધનાથી નાશ પામે છે. કેવળ બ્રહ્મનું ચિંતન કરવામાં (નિરાકાર) ઘણું કष्ट રહે છે. કારણ કે,

“યતો વાચો નિવર્તતે અપ્રાપ્ય મનસા સહ”

કોઈપણ વસ્તુ (બ્રહ્મ) પ્રાપ્ત કર્યા વિના એટલે મનની સાથે જોડ્યા શિવાય વાણી પાછી ફરે છે. એટલે બ્રહ્મનું આરાધન કરી

શકાતું નથી. પરંતુ ગણપતિના આરાધનની સંભાવના થઈ શકે છે અને તેનાથી બ્રહ્મજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ કરનારું અથર્વશીર્ષ છે, જેથી અધિકારી વર્ગને માટે અથર્વશીર્ષની અવશ્ય જરૂર છે.

ૐ નમસ્તે ગણપતયે । ત્વમેવ પ્રત્યક્ષં તત્ત્વમસિ ।

ત્વમેવ કેવલં કર્તાસિ । ત્વમેવ કેવલં ધર્તાસિ ॥

ત્વમેવ કેવલં હર્તાસિ । ત્વમેવ સર્વં સ્વત્ત્વિદં

બ્રહ્માસિ । ત્વં સાક્ષાદાત્માઽસિ નિત્યમ્ ॥ ૧ ॥

ૐ નમસ્તે ગણપતયે—આ ગણપતિ અથર્વશીર્ષ મનુષ્યપ્રાણીને માયારૂપી સંસાર બંધનથી છૂટી જવા અને પોતાના સ્વજ્ઞાનનો અનુભવ થવા માટે છે. કારણ કે સર્વ વેદોક્ત કર્માનુષ્ઠાન અને ઉપાસના કરવાથી જ્ઞાનયોગનો માર્ગ પ્રાપ્ત થાય છે. દરેક શાસ્ત્રમાં ૐ શબ્દ મંગલાચરણમાં પ્રથમ અને શ્રેષ્ઠ છે. કોઈ પણ કાર્યમાં મંગલાચરણ કરવું, એ શિષ્ટલોકોનો સમ્પ્રદાય છે. તેમજ ૐ શબ્દ વેદમાં કહેલાં નાના પ્રકારનાં કર્મો, ઉપાસના અને જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ કરાવનારાં છે. વળી ૐકારને વેદમાં આચ્ચસ્વર કહ્યો છે. તેવી રીતે સ્મૃતિઓમાં પણ કહ્યું છે. માટે ઐકારનું સ્મરણ અહુર્નિશ કરવું જોઈએ. શ્રુતિ સ્મૃતિઓમાં જ્યાં ૐ શબ્દ આવે છે ત્યાં ગણપતિપૂજન અથવા સ્મરણ નિરર્થક નથી. કારણ કે ગણપતિ ૐકારમય છે. વળી ગણપતિનું પૂજન ચાર પ્રકારનું છે, જેથી ગણપતિ ચાર મૂર્તિને ધારણ કરનારા છે. પ્રથમ બ્રહ્મદેવના ચાર મુખથી આઠ લાખ શ્લોકનું પુરાણ ઉત્પન્ન થયું. ત્યારબાદ દ્વાપર યુગના અંતમાં શ્રી વેદવ્યાસજીએ અઠાર પુરાણો તથા ઉપપુરાણો કલિયુગમાં ઉત્પન્ન થતાં મંદ બુદ્ધિવાળા મનુષ્ય પ્રાણીના બોધ માટે રચ્યાં. તે અઠાર પુરાણોમાં બ્રહ્મપુરાણમાં શ્રેષ્ઠ આત્મ તત્ત્વ પ્રતિ-પાદન કરતી વખતે ગણપતિના નિર્ગુણ સ્વરૂપનું વર્ણન કર્યું છે તથા

અંતમાં જ્ઞાન પુરાણમાં ઐકારનું પ્રતિપાદન કરતાં સગુણ ગણ-પતિનું માહાત્મ્ય કહ્યું છે. વળી ઉપપુરાણોમાં પ્રથમ ગણેશ પુરાણ છે, તેમાં પણ સગુણ અને નિર્ગુણપણાના ઐક્યભાવથી હસ્તિની મુખવાળી આકૃતિનું પ્રતિપાદન કરવામાં આવ્યું છે. વળી મૌદ્ગલ્ય પુરાણમાં યોગમય ગણેશ માહાત્મ્ય માટે સર્વ પુરાણો, ઉપપુરાણો તથા ઉપનિષદોમાં ઐક્યભાવ પ્રતિપાદન કરી વિષ્ણુ તથા શિવની પૂર્વે ગણુપતિનું માહાત્મ્ય વર્ણવેલું છે. ઉપર પ્રમાણે અન્યકર્તાઓએ ચાર પ્રકારથી ગણુપતિનું આરાધન કહેલું છે. કેટલાએક પોતાની બુદ્ધિથી સ્મરણ કરી, અન્યનો આરંભ કરે છે. કેટલાક ઐકારમય પ્રણવના સ્મરણથી અન્ય આરંભ કરે છે. કેાઈ મૂર્તિનું ધ્યાન કરી અને કેાઈ પૂજન કરી પોતાના કાર્યનો આરંભ કરે છે. તેમ જ સ્મૃતિમાં કહ્યું છે કે:—

અષ્ટાદશપુરાણેષુ દશભિર્ગીયતે શિવઃ ।

ચતુર્ભિર્ગીયતે વિષ્ણુર્દ્વાભ્યાં શક્તિશ્ચ વિઘ્નવઃ ॥

અઠાર પુરાણોમાં દશ પુરાણમાં શંકરનું સ્તવન કરેલું છે અને ચાર પુરાણમાં વિષ્ણુનું તથા દેવી અને ગણુપતિનું બે બે પુરાણોમાં પ્રથમ સ્મરણ છે. ઉપપુરાણોમાં ગણુપતિસંબંધી મહા વાક્યનું પ્રતિપાદન કરતાં વિશેષ માહાત્મ્ય કહ્યું છે. તેમજ ગણેશ ગીતામાં કહ્યું છે કે:—

અષ્ટાદશપુરાણોક્તં અમૃતં પ્રાશિતં મયા ।

તતોઽતિરસવત્ પાતું ઇચ્છામ્યમૃતમુત્તમમ્ ॥

અઠાર પુરાણોમાં કહેલાં વાક્યરૂપી મેં અમૃત પીધું અને હજી પણ અમૃતરૂપી પ્રહારસથી ભરેલાં મહાવાક્યનું શ્રવણ કરવા ઇચ્છા રાખું છું.

એવી રીતે સ્મૃતિ તથા દેવતાઓના ગણ અને મહત્વ આદિ ગણો તેમજ નિર્ગુણ, સગુણ બ્રહ્મગણોના અધિપતિ ગણપતિ છે, અર્થાત્ સર્વ દેવતાના પૂજનમાં પ્રથમ ગણપતિ છે.

કોઈ શંકા કરે કે, અશુભ કર્મના આરંભમાં તથા મરણકાળ સમયમાં શ્રાદ્ધાદિક ક્રિયામાં ગણપતિનું પૂજન કરવું, એવું કયાં પ્રસિદ્ધ વચન છે ?

ઉત્તર—આપણે ગયા શ્રાદ્ધ કરીએ છીએ તો આપણા પિતૃની મુક્તિ થાય છે. માટે ગયા એ જ ગણપતિનું સ્થાન છે. તેમજ પ્રાણ પ્રયાણના સમયમાં પણ વચન કહેવું છે. વળી ગણપતિનું પૂજન નહીં કરવું, એવો વેદોક્ત પિતૃયજ્ઞ આદિ ક્રિયામાં નિષેધ મળતો નથી. પરંતુ જ્યેષ્ઠજમ્ પિતૃઓના જ્યેષ્ઠ ગણપતિ છે. તેમજ ગણેશ પુરાણમાં ત્રિપુરાસુરના વધ વખતે શંકરનું વાક્ય છે.

शैवैस्त्वदीयैरुतवैष्णवैश्च शक्तैश्च सौरैरपि सर्वकार्ये ।

शुभाशुभे लौकिकवैदिके च त्वमर्चनीयः प्रथमं प्रयत्नात् ॥

શંકરના ભક્તો તથા વૈષ્ણવો, દેવીના ભક્ત અને સૂર્યના ભક્તોએ શુભ તથા અશુભ કર્મમાં પ્રથમ ગણેશપૂજન કરવું એવું પ્રમાણ છે.

यः स्मृत्वा त्यजति प्राणमंते मां श्रद्धयान्वितः ।

स यात्यपुनरावृत्तिं प्रसादान्मम भूभुज ॥

તેમજ ગણેશગીતામાં કહ્યું છે કે, જે પ્રાણી અંત સમયે શ્રદ્ધા-યુક્ત થઈ ગણપતિનું સ્મરણ કરી પ્રાણત્યાગ કરે છે, તેને અ-પુનરાવૃત્તિ (મોક્ષ) મળે છે. વળી ગણપતિ એ જ બ્રહ્મ છે. તેનાથી આ જગત ઉત્પન્ન થયું છે અને બ્રહ્મસ્વરૂપ ગણપતિ જ છે. વળી મુદ્ગલ પુરાણમાં કહ્યું છે કે:—

गणशब्दः समूहस्य वाचकः परिकीर्तितः ।

समूहायोगरूपश्च बाह्यान्तरैक्यभावतः ॥

અન્નાનાં સકલાનાં વૈ સમૂહેઽન્નમયં પરં ।
 કથિતં બ્રહ્મ વેદે તદેવં નાનાગણાઃ સ્મૃતાઃ ॥
 તેષાં સ્વામી ગણેશાનસ્તં જ્ઞાત્વા યોગિનઃ પુરા ।
 શાંતિં પ્રાપ્તા વિશેષેણ યોગશાંતિમયં પરમ્ ॥

અન્યથા

કથિતં સામવેદે ચક્ષુષુ વેદરહસ્યકમ્ ।
 યેન ત્વં શાંતિસંયુક્તો ભવિષ્યસિ ન સંશયઃ ॥
 મનોવાણીમયં સર્વં દૃશ્યાદૃશ્યસ્વરૂપકમ્ ।
 ગકારાત્મકમેવં તત્ તત્ર બ્રહ્મગકારકઃ ॥
 મનોવાણીવિહીનં ચ સંયોગાયોગસંસ્થિતમ્ ।
 ણકારાત્મકરૂપં તત્ ણકારસ્તત્ર સંસ્થિતઃ ॥
 વિવિધાનિ ગકારાશ્ચ પ્રસૂતાનિ મહામતે ।
 બ્રહ્માણિ તાનિ કથ્યન્તે તત્ત્વરૂપાણિ યોગિભિઃ ॥
 ણકારાશ્ચ પ્રસૂતાનિ બ્રહ્માણિ તાનિ યોગિભિઃ ।
 નિરોધાત્મકરૂપાણિ કથિતાનિ સમંતતઃ ॥
 ગકારશ્ચ ણકારશ્ચ નાસ્મિ ગણપતેઃ સ્થિતૌ ।
 તદા જાનીહિ ભો યોગિન્ બ્રહ્માકારૌ શ્રુતેર્મુખાત્ ॥
 તયોઃ સ્વામી ગણેશશ્ચ યોગરૂપેણ સંસ્થિતઃ ।
 તં મજસ્વ વિધાનેન શાંતિમાર્ગેણ પુત્રક ॥

ગણુ શબ્દ સમૂહવાચક છે અને તે સમૂહને યોગરૂપ કહે છે. સર્વ અન્નમાં બ્રહ્મરૂપ અન્ન શ્રેષ્ઠ છે. તે બ્રહ્મને ગણુપતિની સંજ્ઞા કહી છે. મહાત્મા યોગીઓ તથા ઋષિમુનિઓ ગણુપતિનું ધ્યાન કરી શાંતિ પામ્યા છે. સામવેદના વેદરહસ્યમાં પણ કહ્યું છે કે, મન અને વાણીમય આ સર્વ જગત્ દૃશ્ય અને અદૃશ્યરૂપે છે. મનવાણીથી રહિત જે બ્રહ્મ, તેમાંથી ઉત્પન્ન થયેલા ગકારને ગકારાત્મક બ્રહ્મ કહે છે. અનેક પ્રકારનાં રૂપો ગકારથી ઉત્પન્ન

થાય છે. તેને યોગીઓ તત્ત્વરૂપ બ્રહ્મ કહે છે. તેમજ જગત્કારથી ઉત્પન્ન થયેલા રૂપને યોગીઓ નિરોધાત્મક બ્રહ્મ કહે છે. વળી જ અને જ એ બે વર્ણો ગણુપતિમાં રહેલા છે. માટે શાસ્ત્રથી સિદ્ધ થાય છે કે, શ્રુતિના મુખથી ગણ શબ્દ બ્રહ્મરૂપે છે. એવા ગણુપતિનું સ્મરણ અથવા ધ્યાન કરવાથી સિદ્ધિ મળે છે. ગણુપતિ એ જ બુદ્ધિનો પ્રકાશકર્તા અને જગતનો ઉદ્ધારકર્તા છે. અર્થાત્ એવા શ્રી ગણુપતિને નમસ્કાર છે. કોઈ શંકા કરે કે, સાકાર ગણુપતિનું પ્રથમ સ્મરણ કરવાથી કાર્યસિદ્ધિ કેવી રીતે પ્રાપ્ત થાય ? તે ઉપર બીજું વાક્ય પ્રતિપાદન કરી કહે છે,

ત્વમેવ પ્રત્યક્ષં તત્ત્વમસિ ।

ત્વમેવ તમે જ; પ્રત્યક્ષં સાક્ષાત્ દૃષ્ટિગોચર; તત્ત્વમસિ તમે તે છો. અનેક સ્થિતિસ્વરૂપથી બ્રહ્મરૂપે જ તમે પ્રકટ થયા છો અર્થાત્ બ્રહ્મરૂપી સ્વરૂપ મનુષ્યપ્રાણીને દૃષ્ટિગોચર માલમ પડવાનું તમારા શિવાય બીજું સાધન નથી; તેમજ જગતને ઉત્પન્ન કરવામાં મુખ્ય કારણ તમે છો. વળી સદાચારે ચાલનારી, નિરંતર સુખમાં રહેનારી અને કોઈ પ્રકારે ઉપાધિ(દુઃખ)ને નહીં જાણનારી આ સર્વ પ્રજા તમારાથી થાય છે, એમ શ્રુતિનાં વચન કહે છે. બ્રહ્મ એ વસ્તુ અમૃત છે. આપણી સન્મુખ, પાછળ, ઉત્તર તથા દક્ષિણ સર્વ જગ્યાએ બ્રહ્મરૂપી અમૃત છે.

બ્રહ્મ એટલે શું ? સત્ય જ્ઞાનમનંતમાનંદં બ્રહ્મ સત્ય, જ્ઞાન, અનંત તથા આનંદ, એનું નામ બ્રહ્મ.

૧ સત્ય—અવિનાશી; અર્થાત્ દેશ, કાલ તથા વસ્તુના નિમિત્તના નાશ થયા છતાં જેનો નાશ નથી તેનું નામ સત્ય તથા તે પરબ્રહ્મ કહેવાય છે.

૨ જ્ઞાન—જે ઉત્પન્ન તથા નાશવાળું નથી તેનું નામ જ્ઞાન અથવા ચૈતન્યમય જ્ઞાન કહે છે.

૩ અનંત-સર્વ વ્યાપક. તેજ અવ્યક્તાદિ પ્રપંચરૂપ જગતમાં સર્વવ્યાપકરૂપ ચૈતન્ય છે, તેનું નામ અનંત. જેવી રીતે મૃત્તિકાને લઈ બનાવેલી વસ્તુ(ઘડા)માં માટી છે; સોનાથી બનાવેલી વસ્તુ (કુંડલ)માં સોનું છે; અને તંતુથી બનાવેલી વસ્તુ(વસ્ત્ર)માં તંતુ હોય છે. તે રીતે આ સર્વને બ્રહ્મ કહે છે.

૪ આનંદ અપરિમિત સુખ. ચૈતન્ય સ્વરૂપ અપરિમિત આનંદ સમુદ્રમાં કોઈ પણ પ્રકારના વિક્ષેપથી રહિત સુખ મળે છે, તેને આનંદ કહે છે.

ઉપર દર્શાવેલી ચાર બાબતો, જે બ્રહ્મના સ્વરૂપ લક્ષણરૂપ છે તે દેશ, કાલ તથા વસ્તુના પરિચ્છેદથી રહિત છે. તેમજ તત્ત્વ પદનો અર્થ પરમાત્મા અથવા પરબ્રહ્મ કહેવાય છે.

ૐ શબ્દનો અર્થ સર્વ સિદ્ધાંતશાસ્ત્રથી એવો સિદ્ધ થાય છે કે, સર્વ ભૂતોનો રસ પૃથ્વી છે, પૃથ્વીનો રસ જળ છે અને જળનો રસ ઔષધિ છે. તેમજ ઔષધિનો રસ પુરુષ છે; પુરુષનો રસ વાણી છે; વાણીનો રસ ઋક્ (વેદ) છે તથા ઋચાનો રસ સામ-વેદ છે. સામવેદથી ૐકારનું ગાયન થાય છે, માટે જ સામવેદ સર્વમાં શ્રેષ્ઠ છે. તેમાં ઋક્, સામ તથા ઉદ્ગીથ એવા ત્રણ ભેદ છે.

ઋક્ એટલે વાણી, સામ પ્રાણ તથા ઉદ્ગીથ એક જ અક્ષર ૐકારરૂપી છે અર્થાત્ વાણી, પ્રાણ, અને એકાક્ષરરૂપી જે ૐ છે, તે જ કેવળ ૐકારરૂપ છે.

ૐકારરૂપી બ્રહ્મનું સ્મરણ કરવાથી ઇચ્છાપૂર્વક કાર્યની ઉપાસના થાય છે. ઉપર જણાવેલા ત્રણ પ્રકારનાં નામ, ધર્મ અથવા અમૃતરૂપ છે અને તે અમૃતરૂપ સત્યપણની સાથે મળી અમૃત રૂપ ધારણ કરી પ્રાણને શુદ્ધ કરે છે. માટે ૐકારમય આ જગત છે. આવા પ્રકારના ગણપતિનું ધ્યાન કરી આગળ બીજા વાક્યનો આરંભ થાય છે.

ત્વમેવ કેવલં કર્તાસિ ।

તેમ જ ઐકારરૂપ માત્ર તત્ત્વપણાથી અવ્યક્તાદિ જગતના નિર્માણ કર્તા તમે છો. અર્થાત્ જગતના બનાવનારા તમે છો.

ત્વમેવ કેવલં ધર્તાસિ ।

લિન્ન લિન્ન પ્રાણીઓનો તેઓનાં કર્મ પ્રમાણે આકૃતિ અને વૈભવ આપનારા તમે છો. એટલે પાલક છો.

ત્વમેવ કેવલં હર્તાસિ ।

વળી તમે જ પ્રાકૃતમય જગતમાં પ્રવર્તક થઈ જગતનો સંહાર કરો છો.

ત્વમેવ સર્વં જ્વલિદં બ્રહ્માસિ ।

તમે જ કેવળ ઐકારમય અને નાના પ્રકાર ઉપાધિના સંશયને દૂર કરી જગતના બ્રહ્મરૂપે છો.

ત્વં સાક્ષાદાત્માસિ નિત્યમ્ ।

વળી તમે કેવળ જગતના નિરંતર સાક્ષાત્ આત્મારૂપ છો. ઇતિ અધિદેવતા પ્રતિપદક નામનો પ્રથમ ખંડ સમાપ્ત ૧

સ્કંદ-૨જો

ઉપર દર્શાવ્યા પ્રમાણે શ્રી ગણપતિનું સ્તવન કરી પ્રમાણ-પ્રતિજ્ઞા કહે છે.

ઋતં વચ્મિ । સત્યં વચ્મિ ।

ઋતં વચ્મિ-જેમાં ખોટું નહિતેમજ અસુરભાવ વગરનું, યથાર્થ રીતે ગણપતિનું ધ્યાન, અભિમાન છોડી સત્યપ્રતિજ્ઞારૂપે કહું છું.

સત્યં વચ્મિ-દેશ, કાલ તથા વસ્તુનો નાશ થયા છતાં જેનો નાશ થતો નથી, તેનું નામ સત્ય; કારણ કે સત્યપણામાં કોઈ પ્રકારનો

બાધ થતો નથી, અર્થાત્ ત્રિકાલ અબાધ્ય છે. તેમજ શંકર, વિષ્ણુ ઇત્યાદિ સર્વ દેવતાઓને પ્રતિપાદન કરનારા સ્વરૂપની અંદર ગણેશરૂપી દેહ સંપૂર્ણ બ્રહ્મૈક્યભાવમય છે. કારણ કે મહાવાક્યથી સિદ્ધ થાય છે કે, મનુષ્ય અને હસ્તિના અભેદપણાથી સમાન આકૃતિને ધારણ કરનારા ગણપતિ છે. માટે શ્રી ગણેશ સત્ય અને અવિનાશી છે, એમ સત્યપણે કહું છું.

ઇતિ સ્વપ્રતિજ્ઞાત્મક નામનો દ્વિતીય ખંડ સમાપ્ત ॥ ૨ ॥

खंड ३ जो

આ પ્રમાણે સત્યપ્રતિજ્ઞાથી સત્ય ભાષણનું પ્રતિપાદન કરી નિરંતર સત્ય બોલનારનું ગણપતિ રક્ષણ કરે છે. એવું કહી આધીન-પણાનું સ્પષ્ટીકરણ કરાય છે.

अव त्वं माम् । अव वक्तारम् । अव श्रोतारम् ।

अव दातारम् । अव धातारम् । अवानूचानमव शिष्यम् ।

अव पश्चात्तात् । अव पुरस्तात् । अवोत्तरात्तात् ।

अव दक्षिणात्तात् । अव चोर्ध्वात्तात् । अवाधरात्तात् ।

सर्वतो मां पाहि पाहि समन्तात् ॥ ३ ॥

અવ ત્વં મામ્—તમે સાક્ષાત્ તત્ત્વમસિરૂપ આત્મા છો. ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ એ ચારે પુરુષાર્થની નિરંતર ઇચ્છાથી સત્ય ભાષણ કરનારો હું છું. તેનું રક્ષણ શ્રી ગણેશ કરો.

અવ વક્તારમ્—વળી હે શ્રી ગણેશ ! તમારા સ્વરૂપને યથાર્થ સમજનાર તથા તે પ્રમાણે અનુષ્ઠાન કરનાર હું છું, માટે મારાં સર્વ વિઘ્નો દૂર કરી મારી રક્ષા કરો.

અવ શ્રોતારમ્—તમારી અથર્વશીર્ષ વિગેરે સ્તુતિઓનો પાઠ કરનાર તથા સર્વ પ્રાણીના કલ્યાણ માટે યથાર્થ તમારા સ્તોત્રનું શ્રવણ કરનારો હું છું, માટે મારી રક્ષા કરો.

અવ દાતારમ્-પરંપરાથી ચાલી આવેલી તથા તમને પ્રિય લાગે તેવી ઉપાસના કરનાર તથા તેવી રીતે બીજને બોધ આપનાર હું છું. માટે રક્ષા કરો.

અવ ઘાતારમ્-તમારા પ્રિયપણના કર્મ, ઉપાસના અને જ્ઞાન ભક્તિના સાધન સંપાદન કરનારો હું છું, જેથી મારી રક્ષા કરો.

અવાનૂચાનમ્-તમને પ્રિય લાગે એવા અન્ય ઋષિઓએ કહેલા માર્ગને ભજનારા પુરુષોને કોઈ વાર બ્રાન્તિ થાય, તેવા સંશયને દૂર કરનારા તમે મારી રક્ષા કરો.

અવ શિષ્યમ્-મારી બુદ્ધિમાં તમે ઉપદેશ કરેલો, માટે હું તમારો શિષ્ય છું અને જ્ઞાનરૂપી શિક્ષામાં તત્પર એવો હું છું, માટે મારું રક્ષણ કરો; કારણ કે તમને પોતાના શિષ્ય પ્રિય છે અને હું તમારો શિષ્ય છું, માટે મારું રક્ષણ કરો.

અવ પશ્ચાત્તાત્-તમારી સેવારૂપ ધર્મનો નાશ કરાવનારાં અનેક પ્રકારનાં વિઘ્નોને દૂર કરી મારી રક્ષા કરો.

અવ પુરસ્તાત્-તેમ જ આગળ પ્રાપ્ત થનારાં વિઘ્ને દૂર કરી મારી રક્ષા કરો.

અવોત્તરાત્તાત્ ઉત્તર દિશા તરફથી ઉત્પન્ન થનારાં વિઘ્ને દૂર કરી મારી રક્ષા કરો.

અવ દક્ષિણાત્તાત્-દક્ષિણ બાજુથી આવતાં વિઘ્નો દૂર કરી મારી રક્ષા કરો.

અવ ચોર્ધ્વાત્તાત્-ઉપરથી આવતાં વિઘ્ને દૂર કરી મારી રક્ષા કરો.

અવાધરાત્તાત્-નીચેથી આવતાં વિઘ્ન દૂર કરી મારી રક્ષા કરો.

સર્વતો માં પાહિ પાહિ સમંતાત્-સર્વ દિશાથી પ્રાપ્ત થતાં સર્વ વિઘ્ને દૂર કરી મારું રક્ષણ કરો.

ઇતિ સત્યશીલરક્ષણાત્મક તૃતીય ખંડ સમાપ્તઃ ૩

खंड ४ थो

ભક્તજનના હૃદયમાં રહેલી બુદ્ધિના પ્રેરક અને નાના પ્રકારની સિદ્ધિઓના આપનારા ગણપતિની સ્તુતિ કરવામાં આવે છે.

**ત્વં વાઙ્મયસ્ત્વં ચિન્મયઃ । ત્વમાનંદમયસ્ત્વં બ્રહ્મ-
મયઃ । ત્વં સચ્ચિદાનંદાદ્વિતીયોઽસિ । ત્વં પ્રત્યક્ષં
બ્રહ્માસિ । ત્વં જ્ઞાનમયો વિજ્ઞાનમયોઽસિ ॥ ૪ ॥**

ત્વં વાઙ્મયસ્ત્વં ચિન્મયઃ-તમે વાણીથી વર્ણવેલાં રૂપને ધારણ કરનાર છો. જેવી રીતે આકાશથી વાયુ અને વાયુથી અગ્નિ, તેમજ અગ્નિથી જલ, તથા જલથી અન્ન, અને અન્નથી રેતસ, રેતસથી પુરુષ ઉત્પન્ન થાય છે અને પુરુષથી વાણીમય તમે છો.

વળી રૂપ તથા અહંકાર યુક્ત નવાત્મા સર્વ પ્રાણિમાત્રની અંદર પ્રવેશ કરી રહેલા પણ તમે જ છો. અર્થાત્ મનુષ્યના સર્વ શરીરમાં વ્યાપક છો.

ત્વમાનંદમયસ્ત્વં બ્રહ્મમયઃ-હે શ્રીગણેશ ! તમે આનંદમય તથા બ્રહ્મમય છો.

ત્વં સચ્ચિદાનંદાદ્વિતીયોઽસિ-તમે સત્-ચિત્ અને આનંદમય બ્રહ્મ છો. સત્ પ્રકૃતિભાવના દોષરહિત; ચિત્ ચૈતન્યરૂપ અને આનંદ એટલે ત્રણ અવસ્થામાં આનંદ આપનારા તમે છો. અદ્વિતીય સચ્ચિદાનંદ શિવાય બીજો કોઈ પણ પ્રકાર નથી.

હવે બ્રહ્મ અનંતરૂપે છે, એવું પ્રતિપાદન કરે છે.

ત્વં પ્રત્યક્ષં બ્રહ્માસિ-તમે અમારા હૃદયરૂપી ગુફામાં પ્રત્યક્ષ રહી ચિત્તને પ્રકાશકર્તા સત્ય બ્રહ્મરૂપે છો.

ત્વં જ્ઞાનમયો વિજ્ઞાનમયોઽસિ-તમે સચ્ચિદાનંદ અને કેવળ સત્યબ્રહ્મથી મળેલા આનંદરૂપ આપનારા છો. જ્ઞાનથી જ સર્વ વસ્તુઓનો પ્રકાશ થાય છે, માટે જ્ઞાનમય છો. વિજ્ઞાનમયઃ-સર્વજ્ઞ

ભાવનો ત્યાગ કરી પોતાના મહિમાની અંદર રહ્યા છો. જ્યાં સૂર્યનો પ્રકાશ થતો નથી, જ્યાં તારા તથા ચંદ્રમાનો પ્રકાશ નથી તથા જ્યાં વિજળીઓ ચમકતી નથી, ત્યાં આવો તેજોમય અગ્નિ ક્યાંથી? માટે સઘળું જેના પ્રકાશથી થયું, તે તમે છો.

અનંત બ્રહ્મ સત્યજ્ઞાનના ઐક્યભાવથી આત્માની અંદર હૃદયમાં રહેલા તત્વને બાણીને આત્મા એજ શ્રેષ્ઠ છે, એવું પ્રતિપાદન કરે છે. સત્ય જ્ઞાનમનંતં બ્રહ્મ એવું શ્રુતિઓથી સિદ્ધ થાય છે. તેમજ પરમે વ્યોમન્ હૃદયની ઉપાસના વખતે કહ્યું છે કે બીજા દહર(બ્રહ્મપુર)માં શ્રીકૃષ્ણનું ઘર તથા હૃદય એટલે આકાશમાં મધ્યભાગ છે. આ બન્નેના સંપૂર્ણ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરાવનારા તમે છો. આત્મા કેવો છે કે, જેના પાપ નાશ પામેલાં છે. અર્થાત્ પવિત્ર (વિજર) જરાવસ્થા વગરનો, વિમૃત્યુ-મૃત્યુ વિનાનો, વિશોક-શોક શિવાયનો, વિજિગિસઃ જીતાય નહીં એવો, અવિષામ્મા તૃષા વિનાનો, સત્યકામઃ સત્ય ઇચ્છાવાળો, સત્યસંકલ્પઃ સત્ય સંકલ્પવાળો, આ આત્માવાન્ પુરુષ સર્વ વસ્તુમાં ભયરહિત છે. શ્રુતિમાં પણ સ્પષ્ટ રીતે લખ્યું છે કે, આપણા હૃદયમાં પણ આકાશ છે. તેમજ ત્વં પ્રત્યક્ષં બ્રહ્માસિ એવું વાક્ય આગળ કહ્યું છે. તેનાથીજ હૃદયમાં રહેલા ગણપતિનું પ્રતિપાદન કરવું. કારણ કે, પ્રત્યક્ષં તત્ત્વમસિ એ વાક્ય બોલ્યા પછી પ્રત્યક્ષં બ્રહ્માસિ બોલાય છે.

ઇતિ અધ્યાત્મ પ્રતિપાદન નામનો ચતુર્થ ખંડ સમાપ્ત ॥ ૪ ॥

ખંડ ૫ માં

આ પ્રમાણે હૃદયમાં રહેલા ગણપતિનું પ્રતિપાદન કરી અવ્યાકૃત બ્રહ્મનું પ્રતિપાદન કરે છે.

सर्वं जगदिदं त्वत्तो जायते ।

सर्वं जगदिदं त्वत्तस्तिष्ठति ॥

સર્વ જગદિદં ત્વયિ લયમેષ્યતિ ।

સર્વ જગદિદં ત્વયિ પ્રત્યેતિ ॥

ત્વં ભૂમિરાપોઽનલોઽનિલોનભઃ ।

ત્વં ચત્વારિવાક્રપદાનિ ॥ ૬ ॥

સર્વ જગદિદં ત્વત્તો જાયતે-આ સર્વ જગત અવ્યાકૃત આત્મા-વાળું તમારાથી ઉત્પન્ન થાય છે. કારણ કે જગતની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ અને લય આવી ત્રણ અવસ્થામાં તમે અવ્યાકૃત રૂપે છો. જ્યારે ઐં એવો શબ્દ થયો ત્યારે તે ઐંકાર હસ્તીની આકૃતિ જેવો અને અનિર્વચનીય હોતો. ત્યાર પછી તેજ ઐંકારરૂપી શબ્દ માયારૂપ જગતની ઉત્પત્તિકારક ગણાયો. કારણ કે, ઐં इति एकाक्षरं ब्रह्म इदं सर्वं ब्रह्म આ શ્રુતિથી માલમ પડે છે કે, ઐંકાર એ ગણુપતિમય બ્રહ્મરૂપ છે. તેમજ ગણેશપુરાણમાં વર્ણુવ્યું છે કે, પાર્વતીજીએ જ્યારે તપ કર્યું ત્યારે વરદાન આપવા ઐંકારમય ગણુપતિ જ દર્શનમાં દેખાયા હતા. વળી સ્મૃતિમાં કહ્યું છે કે; मध्ये नारायणमुखो दक्षिणे च शिवाननः ॥ वामे ब्रह्ममुखोनंते पद्मासनगतो विभुः ॥ બ્રહ્મા, વિષ્ણુ અને શંકર એઓના અકાર, ઉકાર, અને મકાર, એટલે બ્રહ્માથી અ, વિષ્ણુમાંથી વ અને શંકરથી મ એવી રીતે ત્રણ દેવતાઓના કુંડના નીચેના સ્વરૂપમાં એકમય છે.

વળી શિવપુરાણમાં કહ્યું છે કે, શંકરે જ્યારે શક્તિપુત્રનું મસ્તક છેદન કર્યું અને પછી હસ્તીનું મસ્તક લાવી સંધાન કરી સજીવન કર્યા, તે સમયે બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, અને શંકર ત્રણે દેવતાઓ જ્યારે ઐંકારનું આવાહન કર્યું તે જ વખતે ગણુપતિ પ્રકટ થયા. તેમજ દેવી ભાગવતમાં પણ એ જ રીતે વર્ણન છે. માટે ગણુપતિ ઐંકારમયથી વ્યાપ્ત છે. શિવપુરાણમાં શ્રી ગણેશજન્મ વખતે આવાહન, દર્શન, વિગેરે ઘણા પ્રકારની પ્રતિજ્ઞા કહેલી છે. કોઈ

શંકા કરે કે, ઐકારમય બ્રહ્મા, વિષ્ણુ અને શંકર જ છે, તો જગતના ઉત્પન્ન કર્તા ગણપતિ કેમ થયા? ઉત્તર-બ્રહ્મા, વિષ્ણુ તથા શંકર આ ત્રણે દેવતાઓમાં રાજસ, સાત્વિક, અને તામસ ગુણો પૃથક છે અને ઐકારમાં ત્રણે ગુણોનું ઐક્યપણું છે. માટે ગણપતિ જગત્ ઉત્પન્નકર્તા ગણાય છે.

સર્વ જગદિદં ત્વત્તસ્તિષ્ઠતિ—સઘળું જગત્ તમારા આધાર-થી જ રહે છે. કારણ કે સર્વ પ્રાણિમાત્રને કર્માનુસાર ફલ મળે છે. માટે જગત્પાલન કર્તા તમે છો.

સર્વ જગદિદં ત્વયિ લયમેષ્યતિ—આ જગત્ તમારામાં જ કલ્પના અંત સમયે (સંહાર) લય પામે છે.

સર્વ જગદિદં ત્વયિ પ્રત્યેતિ—આ જગતમાં સર્વ પ્રાણીઓ તમારામાં વિશ્વાસ રાખે છે. કારણ કે તમે સામ્ય ગુણને ધારણ કરો છો.

ત્વં ભૂમિરાપોઽનલોઽનિલોનમઃ—તમે પૃથ્વી ઉત્પન્ન કરો છો. માટે પૃથ્વીરૂપ છો. તેમજ જલ, અગ્નિ વાયુ, આકાશરૂપે છો અર્થાત્ પંચમહાભૂતના ઉત્પન્ન કર્તા તમે છો.

ત્વં ચત્ત્વારિ વાકૂપદાનિ—પંચમહાભૂતથી ઉત્પન્ન થતાં પ્રાણીના પ્રાણ આધાર માટે ઋગ્વેદ, યજુર્વેદ, સામવેદ, અથર્વવેદ, એ ચારે વેદો તથા ઇતિહાસો, પુરાણો, ઉપનિષદો, સ્મૃતિઓ વિગેરે ઉત્પન્ન કર્તા તમે છો. કારણ કે ઐકારપ્રમત્તા વેદાઃ ઐકાર એ જ વેદને ઉત્પાદક છે અને ઐકારમય તમે છો, એમ શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે.

ઇતિ અધિદૈવત વર્ણનાત્મક પંચમો અંક પ ॥

અવ્યાકૃત—પાણું ગણપતિનું પ્રતિપાદન કરી મનુષ્યના મૂળ આધાર ભૂત સ્થિતિનું પ્રતિપાદન કરે છે.

ત્વં ગુણત્રયાતીતઃ । ત્વં અવસ્થાત્રયાતીતઃ ।

ત્વં દેહત્રયાતીતઃ । ત્વં કાલત્રયાતીતઃ ।

ત્વં મૂલાધારસ્થિતોસિ નિત્યમ્ ।

ત્વં શક્તિત્રયાત્મકઃ । ત્વાં યોગિનો ધ્યાયંતિ નિત્યં ॥

ત્વં બ્રહ્મા ત્વં વિષ્ણુસ્ત્વં રુદ્રસ્ત્વમિન્દ્રસ્ત્વમગ્નિ-

સ્ત્વં વાયુસ્ત્વં સૂર્યસ્ત્વં ચન્દ્રમાસ્ત્વં બ્રહ્મ ભૂર્ભુવઃ સ્વરોમ્

ત્વં ગુણત્રયાતીતઃ:-મનુષ્ય પ્રાણીના અનેક પ્રકારના આધાર-ભૂત તમે છો, કારણ કે ત્રિગુણની પ્રવૃત્તિ, પ્રકાશ, અજ્ઞાનતાનો ત્યાગ કરનાર એટલે લિંગ ચક્રમાં રહેલો રજોગુણ, નાલિ ચક્રમાં રહેલો સત્ત્વગુણ અને દૃષ્ટિ ચક્રમાં રહેલો તમોગુણ એ ત્રણે રહિત જે ત્રિગુણ તેના મૂળ આધારરૂપ તમે છો. અર્થાત્ એ ગુણો તમને આધ કરતાં નથી, જેથી ઐકારમય છો.

ત્વં અવસ્થાત્રયાતીતઃ:-જાગૃત અવસ્થા સ્વપ્નાવસ્થા, અને સુષુપ્તિ અવસ્થાથી રહિત છો.

ત્વં દેહત્રયાતીતઃ:-સ્થૂલદેહ, સૂક્ષ્મદેહ અને કારણદેહથી તમે પૃથક્ (જૂદા) છો.

ત્વં કાલત્રયાતીતઃ:-વળી ઉત્પત્તિ કાળ, સ્થિતિ કાળ અને લય કાળથી રહિત તમે છો. એટલે જગતના કોઈ પણ વિકારો તમને લાગતા નથી.

ત્વં મૂલાધારસ્થિતોસિ નિત્યમ્:-તમે મૂલાધાર નામના ચક્રમાં સર્વદા રહ્યા છો.

ત્વં શક્તિત્રયાત્મકઃ:-તમે ત્રિગુણશક્તિવાળા છો, એટલે જગતની ઉત્પત્તિ કરતાં, પોષણ કરતાં અને સંહાર કરતાં છો.

ત્વાં યોગિનો ધ્યાયંતિ નિત્યમ્:-પોતાના આનંદરૂપ આત્મામાં બ્રહ્મપણે રહેલા જીવતાં છતાં સમાધિરૂપે જીવન્મુક્ત થવા ઇચ્છતા પ્રારબ્ધકર્મના ભોગથી દેહ માત્ર ધારણ કરનારા યોગીઓ રાત્રિ દિવસ તમારું ધ્યાન કરે છે. કારણ કે ધ્યાન કરનારા યોગીઓનું મૂળાધાર ચક્રરૂપ તમે છો. વળી,

ત્વં બ્રહ્મા:—તમે જ બ્રહ્મા રજોગુણને ધારણ કરતાં બ્રહ્માના પેઠે જગતના ઉત્પન્ન કરતાં છો.

ત્વં વિષ્ણુ:—તેમ જ તમે વિષ્ણુ છો. કારણ કે સત્વગુણ ધારણ કરતાં વિષ્ણુ છે તે પ્રમાણે તમે પાલન કરતાં છો.

ત્વં રુદ્ર:—તેમ જ રુદ્ર છો. તમે ગુણને ધારણ કરતાં શંકરની પ્રમાણે જગતનો સંહાર કરતાં છો.

ત્વમિન્દ્ર:—તમેજ ઇન્દ્ર છો અર્થાત્ ઇન્દ્ર પ્રમાણે ત્રણ ભુવનના ઐશ્વર્યપણાને ભોગવનારા છો.

ત્વમગ્નિ:—તમેજ અગ્નિ સ્વરૂપ છો. જેવી રીતે અગ્નિ સર્વ દ્રવ્યનો ભોક્તા છે તેવી રીતે તમે સર્વ દેવતાઓને તૃપ્તિ આપનારા છો.

ત્વં વાયુ:—તમે વાયુ સ્વરૂપ છો. જેમ વાયુવટે સર્વ પ્રાણીઓ જીવે છે. તેમ તમે પણ સઘળા મનુષ્ય માત્રમાં પ્રતિષ્ઠાવાન્ છો.

ત્વં સૂર્ય:—વળી તમે સૂર્ય રૂપ છો. જેવી રીતે સૂરજ ઉદય પામે છે અને રાત્રિ દિવસ જુદા થાય છે. તેવી રીતે સર્વના કાર્યમાં પ્રવેશ કરી નિર્વિઘ્ન કાર્ય કરો છો.

ત્વં ચંદ્રમા:—તમે ચંદ્રમા રૂપ છો. જેમ ચંદ્રમા સર્વ વનસ્પતિના જીવાત્મા છે તેમ તમે પણ સવ ભુવનના આત્મારૂપ છો.

ત્વં બ્રહ્મ ભૂર્ભુવ: સ્વરોમ્—તમે બ્રહ્માથી આરંભીને ઉપર દર્શાવેલા આઠ દેવતાઓની પ્રમાણે કાર્ય કરનારા છો. એટલે આઠ દેવતાઓરૂપી સાક્ષાત્ તમે છો. બ્રહ્મ પણ તમે છો. સર્વ બુદ્ધિમાં રહેલા જીવમય અને અનેક પ્રકારના ભોગોને ઉત્પન્ન કરતાં તમે છો. તેમ જ ભૂલોક, ભુવલોક, અને સ્વલોક પણ તમે છો. ઝંકાર રૂપ તમે છો. કારણ કે મૂલાધાર ચક્ર કહેવાય છે. જેથી સૃષ્ટિક્રમ ચાલે છે. માટે મૂલાધાર ચક્રને ધારણકર્તા છો, તેથી ઝંકારમય પણ તમે છો.

ઇતિ અધ્યાત્મ પ્રકાશક નામનો છઠ્ઠો અંક સમાપ્ત. ૬

અધ્યાત્મ પ્રકાશ પ્રતિપાદન કર્યા પછી ગણેશ વિદ્યાત્મક પ્રતિ-
પાદન કરે છે.

ગણાદિં પૂર્વમુચ્ચાર્ય વર્ણાદિંસ્તદનંતરં ।
અનુસ્વારઃ પરતરઃ । અર્ધેન્દુલસિતમ્ ।
તારેણ રુદ્ધમ્ । એતત્તવ મનુસ્વરૂપમ્ ।
ગકારઃ પૂર્વરૂપમ્ । અકારો મધ્યમરૂપં ।
અનુસ્વારશ્ચાન્ત્યરૂપમ્ । બિંદુરુત્તરરૂપમ્ ।
નાદઃ સંધાનમ્ । સંહિતા સંધિઃ ।
સૈષા ગણેશવિદ્યા । ગણકઃ ક્રષિઃ ।
નિચ્છદ્ધાયત્રી છંદઃ ગણપતિર્દેવતા ॥ ૭ ॥

ૐ ગંગણપતયે નમઃ ।

ગણાદિં-પ્રથમ ગણુ શબ્દમાં ગકારનો ઉચ્ચાર કર્યા બાદ
વર્ણાદિનો ઉચ્ચાર થાય છે. વર્ણાદિ એટલે અકાર, ઇકાર તથા
અકારનંતા ઉપર અનુસ્વાર એટલે પ્રથમ ગકાર પછી અકાર, તેના
પછી અનુસ્વાર, અને તે અનુસ્વાર અર્ધ ચંદ્ર જેવો અને અનુ-
નાસિક અક્ષરવાળો એ જ પ્રમાણે એકાક્ષર ગં મંત્રવાળી વિદ્યાનું
પ્રતિપાદન કરી પોતાની શક્તિના મંત્રનું સ્પષ્ટીકરણ કરે છે.

તારેણ રુદ્ધમ્-તાર પ્રણવ ૐ એનાથી યુક્ત એટલે પ્રથમ ૐ
એવું સ્મૃતિવાક્ય છે કે “આદૌ પ્રકૃતિમુચ્ચાર્ય પથ્થાત્ પુરુષ ઉચ્યતે”
પ્રથમ પ્રકૃતિનું અને પછી પુરુષનું ઉચ્ચારણ થાય છે. તેમ જ
ગણેશ કવચમાં કહ્યું છે કે,

“ગં बीजं शक्तिरोंकारः सर्वकामार्थसिद्धये” સર્વ કાર્યની
સિદ્ધિ કરનાર ગં છે, અને એની શક્તિ ૐકાર છે, માટે મુખ્ય
ૐ અને પછી ગં શબ્દનું ઉચ્ચારણ છે.

एतत्तव मनुस्वरूपम्—આવું મંત્રસ્વરૂપ છે. કારણ કે ગણુ-પતિ સર્વ સિદ્ધિ આપનારા તથા અનેક પ્રકારના તેજના પ્રકાશ કર્તા છે.

गकारः पूर्वरूपम्—ગં શબ્દમાં ગકાર પૂર્વ રૂપ છે અને અકાર મધ્યમ રૂપ છે તથા અનુસ્વાર અંત્ય રૂપ છે. તેમ જ અનુસ્વાર ઉત્તરમાં ળિંદુરૂપ છે.

नादः संधानम्—ઉપર કહેલા ગકારાદિ વર્ણનું એકકું થવું, તેનું નામ નાદ. સંધાન તથા નાદ પ્રેરિતના સંધિનું નામ સંહિતા. તે જ ગણેશવિદ્યા કહેવાય છે. એના ઋષિ ગણુક નામે છે. એટલે જે ઝં શબ્દ છે તેના ઋષિ ગણુપતિ જ છે. ગાયત્રી પોતાનો છંદ છે અને પ્રધાન દેવતા ગણુપતિ છે તથા ઐં ગં એ મુખ્ય નામ છે.

ઇતિ શ્રી ગણેશવિદ્યાત્મક અર્થ પ્રતિપાદનાત્મક સપ્તમ ખંડ સમાપ્ત.

एकदंताय विद्महे वक्रतुंडाय धीमहि ।

तन्नो दंती प्रचोदयात् ॥ ૮ ॥

एकदंताय विद्महे—સંસારની માયારૂપી ઢાંતને ધારણુ કર નારા, જ્ઞાંતિ તથા મોહ દૂર કરનારા એવા શ્રી ગણુપતિને બુદ્ધિથી જાણી શકીએ છીએ.

वक्रतुंडाय धीमहि—સિદ્ધિ બુદ્ધિને પ્રાપ્ત કરનારા, માયારૂપી મુખને મોહ ન કરી સાક્ષાત્ પરબ્રહ્મની પ્રાપ્તિ કરનારા એવા ગણુપતિનું ધ્યાન કરીએ છીએ. કારણ કે કંઠના અધો ભાગમાં માયા રહે છે તથા મસ્તક ભાગમાં કેવળ પરબ્રહ્મનું સ્થાન છે.

तन्नो दंती प्रचोदयात्—પરબ્રહ્મ સ્વરૂપ પ્રાપ્તિ કરાવનારા ઢંતને ધારણુ કરનારા શ્રીગણુપતિ અમારી સદ્બુદ્ધિને પોતાની ભક્તિમાં સદૈવ પ્રેરણા કરો. કારણ કે ગણુપતિ સદ્બુદ્ધિના પતિ છે.

ઇતિ શ્રી ગાયત્રી પ્રતિપાદનાત્મક અષ્ટમ ખંડ ૮.

ઉપર દર્શાવ્યા પ્રમાણે નામ મંત્ર, એકાક્ષર મંત્ર, તથા ગાયત્રી મંત્ર એ પ્રમાણે ત્રણ પ્રકારના મંત્રનું પ્રતિપાદન કરી ધ્યાનનો અર્થ કહેવાય છે.

“ ગણપતિધ્યાન ”

एकदंतं चतुर्हस्तं पाशमंकुशधारिणम् ।

एकदंतं-पूर्वे કહેલા દક્ષિણ ભાગના (જમણા) હંતને ધારણ કરનારા, ચતુર્હસ્ત-સ્વર્ગસ્થ દેવતાઓમાટે, ભૂલોકમાં મનુષ્ય પ્રાણી-માટે, અતલ-પાતાલમાં રહેલા અસુર તથા નાગલોકની રક્ષામાટે ચાર હસ્ત ધારણ કરનારા પાશમંકુશધારિણ. વળી અજ્ઞાન દૂર કરવા માટે મોહમય પાશ ધારણ કરનારા, તેમજ મહાત્મા યોગીઓના સત્કર્મમાં વિદ્ય કરનારા હુદ્-આસુરી પ્રકૃતિવાળા લોકને નિયમમાં લાવવા માટે બ્રહ્મરૂપી અંકુશ ધારણ કરનારા શ્રી ગણપતિનું ભજન કરીએ છીએ.

रदं च वरदं हस्तैर्विभ्राणं मूषकध्वजम् ।

रदं-શત્રુ નાશ કરવા માટે ભક્તજનની રક્ષા માટે બ્રહ્મરૂપી હંતને ધારણ કરનારા. वरदं-મનુષ્યપ્રાણીની ઇચ્છારૂપી મનોરથ સિદ્ધ કરનારા, શુદ્ધ ભાવે ભજનારા પ્રાણીના હૃદયમાં નિવાસ કરનારા અજ્ઞાનરૂપી અહંકાર દૂર કરી સર્વ પાપ હરણ કરનારા, હસ્તૈર્વિ-ભ્રાણં મૂષકધ્વજમ્-મોહપાશ દૂર કરી જગત્ અસત્ છે એવો ભાસ કરાવી સત્ (સત્ય)નો ઉપયોગ કરી સર્વ પ્રાણીને માયારૂપી ગૂઢ અજ્ઞાન છોડાવી સાક્ષાત્ બ્રહ્મસ્વરૂપ દર્શાવનારા ધ્વજમાં મૂષક (વ્યાપક)પણાને ધારણ કરનારા શ્રીગણપતિનું ધ્યાન કરીએ છીએ.

रक्तं लंबोदरं शूर्पकर्णकं रक्तवाससम् ।

रक्तगंधानुलिप्तांगं रक्तपुष्पैः सुपूजितम् ॥

રક્ત સ્વરૂપ ધારણ કરનારા, લાંબા ઉદર (પેટ)વાળા, સુપડાં જેવા કાનવાળા તથા હંમેશા લાલવસ્ત્ર ધારણ કરનારા, શરીરે રક્ત ચંદન ધારણ કરનારા અને લાલપુષ્પથી પૂજિત એવા ગણપતિનું ધ્યાન કરીએ છીએ.

લાંબા ઉદરથી જ જગત્ ઉત્પન્ન કર્યું છે. ગ્રહ પણ એ જ છે. અંતમાં સ્થિતિ ત્યાં જ છે. મધ્યમાં પણ ગણનાયક નામ ધારણ કરી કલાશરૂપથી રમણ કરે છે. સર્વ પ્રાણી માત્રના માતાપિતા તમે જ છો. યોગીઓના મુખથી ઉચ્ચારણ થયેલો ગણપતિ એવો શબ્દ સુપડાંની માફક પાપ તથા પુણ્યને છૂટો પાડે છે. અર્થાત્ જેવી રીતે અનાજમાં રહેલો વિકાર સુપડાંથી જૂદો થાય છે, તેવી રીતે મનુષ્યના પાપને દૂર કરી સન્માર્ગમાં પ્રીતિ કરાવનારા ગણપતિ છે. વળી,

ભક્તાનુકંપિનં દેવં જગત્કારણમચ્યુતમ્ ।

શ્રીગણપતિનું સ્મરણ તથા સેવા કરવાથી આ લોક, પર-લોકના દુષ્ટ વિષયો દૂર થાય છે. તથા કાયિક, વાચિક, માનસિક અને સાંસર્ગિક પાપ દૂર થાય છે. તેમજ મૌઢ્યમાં કંઈ છે કે, ગણપતિની લક્ષિત નવ પ્રકારની છે. તેમાં જે મનુષ્ય પ્રાણી પોતાનું મન અધર્મની પ્રવૃત્તિમાં ન લઈ જતાં કેવળ લક્ષિતવિષયમાં રાખે છે, તેના અજ્ઞાન (પાપ)ને દૂર કરી સર્વદા રક્ષણ કરે છે.

આવિર્ભૂતં ચ સૃષ્ટ્યાદૌ પ્રકૃતેઃ પુરુષાત્પરમ્ ॥

સૃષ્ટિ નિર્માણ સમયે પ્રથમ પ્રકૃતિ તથા પુરુષથી પર તમે જ પ્રકટ થયા છો. એવા શ્રી ગણપતિનું ધ્યાન કરીએ છીએ.

एवं ध्यायति यो नित्यं ।

स योगी योगिनां वरः ॥

એવી રીતે મનુષ્ય અને હુસ્તીની આકૃતિને ધારણ કરનારા ગણપતિનું ધ્યાન જે કોઈ કરશે, તે બરાબર મહાયોગી ગણાય

છે. અર્થાત્ યોગી પ્રમાણે તેનાં કર્મ ભૂલોકમાં ઉત્તમ ગણાશે. યોગ એટલે ચિત્તની વૃત્તિનો નિરોધ; તે પાંચ પ્રકારનો છે.

૧ ક્ષિપ્ત-વસ્તુઓની આસક્તપણાથી થયેલા અનુભવ યુક્ત ચિત્ત (મન)ને સર્વ માયા મોહ સહિત ભ્રમથી દૂર કરવું.

૨ મૂઢ-વસ્તુમાં મોહ પામી ભ્રમિત અંતઃકરણ થાય છે અને પિશાચ પ્રમાણે ભટકતો રહે છે. તેને મૂઢ કહે છે.

૩ વિક્ષિપ્ત-સંસારના દુઃખયોગો તિરસ્કાર કરી બ્રહ્મ સાક્ષાત્કારથી પૃથક્ પડેલાં મનને વિક્ષિપ્ત કહે છે.

૪ ઇકાગ્ર-અન્ન તથા પ્રાણથી આરંભીને અવ્યાકૃત સુધીના અનુભવવાળું જે ચિત્ત હોય તેને એકાગ્રચિત્ત કહે છે અને તેની ઐક્યતા સમાધિપણામાં છે.

૫ નિરુદ્ધ-સત્યથી જ્ઞાન ઉત્પન્ન થાય છે તથા જ્ઞાનથી અનંત પરબ્રહ્મના સાક્ષાત્કારના સુખવાળું જે ચિત્ત તેનું નામ નિરુદ્ધ. આ પ્રમાણે યોગવૃત્તિમાં રહેલા મનુષ્ય પ્રાણીને સાક્ષાત્કાર (બ્રહ્મ-જ્ઞાન) તત્કાળ પ્રાપ્ત થાય છે. માટે પરબ્રહ્મરૂપ શ્રી ગણપતિનું સદૈવ ધ્યાન કરીએ છીએ.

ઇતિ ધ્યાનાત્મક નામનો નવમ અંક ૯ ॥

**નમો વ્રાતપતયે નમો ગણપતયે
નમઃ પ્રથમપતયે નમસ્તેઽસ્તુ લંબોદરાય
એકદંતાય વિઘ્નનાશિને શિવસુતાય
વરદમૂર્તયે નમઃ ॥**

દેવતાઓ તથા સર્વ પ્રાણીઓના અધિપતિ બ્રહ્મા, વિષ્ણુ તથા મહેશાદિ તથા ગણના ઈશ્વર (ગણપતિ)ને નમસ્કાર. પ્રથમ પત્યે દરેક વર્ણમાં બ્રાહ્મણ મુખ્ય છે. તેમજ બ્રાહ્મણોમાં યોગી મુખ્ય છે. એવા યોગી તથા બ્રાહ્મણોને સદ્બુદ્ધિ આપનારા શ્રી

ગણપતિને નમસ્કાર. વળી લાંબા ઉદરવાળા તથા માયારૂપી એક દાંતને ધારણ કરનારા શ્રી ગણપતિને નમસ્કાર છે. કાલરૂપી વિદ્યને નાશ કરનારાને પ્રણામ. જ્યારે અભિનંદન રાજાએ યજ્ઞ પ્રારંભ કર્યો, તે વખતે યજ્ઞમાં ઇંદ્ર દેવતાની આહુતિ જોવામાં આવી નહીં. ત્યારે ઇંદ્ર દેવતા કોપાયમાન થયા અને કાલ સ્વરૂપને ઓલાવી કહ્યું કે આ રાજાનો યજ્ઞ ભંગ થાય એવું વિદ્ય કર. ત્યારે કાલ પુરુષે યજ્ઞનો નાશ કરવા માટે વિદ્યાસ્થર રૂપ ધારણ કર્યું. યજ્ઞ સ્થાનમાં જઈ તે અનેક ઉપદ્રવ કરવા લાગ્યો. ત્યારે વસિષ્ઠ વિગેરે ઋષિઓએ બ્રહ્માને વિનંતિ કરવા પ્રયત્ન કર્યો. તે સાંભળી શાંતપણાથી બ્રહ્માદેવે વચન કહ્યું કે, હે ઋષિઓ! જ્યારે સત્કર્મ કરતાં કાંઈ મધ્યમાં વિદ્ય પ્રાપ્ત થાય ત્યારે શ્રી ગણેશની ઉપાસના કરવી. આવું વચન સાંભળી ઋષિઓ સ્તુતિ કરતા હતા જેથી શ્રીગણેશ પ્રસન્ન થયા અને વિદ્યાસુર(કાળ)નો પરાજય કર્યો. ત્યાર બાદ અભિનંદન રાજાનો યજ્ઞ નિર્વિદ્ય રીતે પરિપૂર્ણ થયો. આવી રીતે અનેક વિદ્ય દૂર કરવામાં શ્રીગણેશ મુખ્ય છે. માટે પૂજન તથા સ્મરણ શ્રેષ્ઠ છે.

શિવસુતાય—જ્યારે સૃષ્ટિનો આરંભ કરવાની ઇચ્છા થઈ, તે વખતે બ્રહ્મા તથા શંકર તપશ્ચર્યા કરતા હતા. તે વખતે શંકરના હૃદયમાં બ્રહ્માનો અનુભવ થયો. ત્યારે શ્રીગણેશનો ભાસ થયો અને ઇચ્છા કરી કે, મારો સત્પુત્ર તું (ગણેશ) થા. કારણ કે સુપુત્ર હોય તે સમગ્ર કુલનો તારક થાય છે. વળી શંકરનું વચન છે કે, ધ્યાને મનસિ મે જાતઃ પુત્રત્વં પાલ્ય પ્રમો ॥ મમ પુત્ર इति ख्यातो लोकैः-સ્મિન્ મગવન્ ભવ ત્રિગુણ અવતાર ધારણ કરનારા બ્રહ્માદિ દેવતાઓએ નાના પ્રકારના અવતાર ધારણ કરવા પહેલાં પ્રથમ ધ્યાનરૂપે શંકરે ગણપતિને પ્રકટ કર્યા. તેમ જ ઇચ્છારૂપી કુલ આપનારા શ્રીગણેશ છે. માટે જ વરદમૂર્ત્યે નમઃ અર્થાત્ સિદ્ધિ આપનારા ગણપતિ છે.

ઇતિ સ્તુતિ પાઠક નામનો દશમ ખંડ સમાપ્ત. ૧૦.

શ્રીગણપતિના અધ્યયન ફલનું પ્રતિપાદન કરવામાં આવે છે.

एतदथर्वशीर्षं योऽधीते स ब्रह्मभूयाय कल्पते ।

स सर्वतः सुखमेधते । स सर्वविघ्नैर्न बाध्यते ॥

શ્રીગણપતિ અથર્વશીર્ષનો પાઠ જે કોઈ કરે છે, તે પ્રાણી મનુષ્ય દેહધારણ કરતાં છતાં ગણેશાત્મક (તદ્રૂપ) થઈ બ્રહ્મપદને પ્રાપ્ત કરી ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ ચાર પુરુષાર્થના સાધનમાં વિવરહિત થઈ અનેક પ્રકારનું સુખ મેળવે છે. તેમ જ આગળ દર્શાવેલાં પાંચ પ્રકારના પાપથી મુક્ત થાય છે. કારણ કે

स पञ्चमहापापात् प्रमुच्यते ।

૧ (હિંસા) કોઈપણ પ્રાણિને કારણે વિના દુઃખ દેવું, તેને હિંસા કહે છે.

૨ (અમહ્યમક્ષણ) ખાઈ ન શકાય તેવી વસ્તુનું ભક્ષણ કરવું તથા સુરા(મદિરા)પાન કરવું ઇત્યાદિ.

૩ (પરસ્ત્રીગમન) અબાણુપણથી અથવા મદાંધ થઈ પારકી સ્ત્રી સાથે અઘટિત આચરણ કર્યું હોય.

૪ (સ્તેય) કોઈના કલ્યાણ શિવાય પારકી વસ્તુનું ચોરવું.

૫ (તત્સંસર્ગાત્મક)—ઉપર દર્શાવેલા દોષવાળા મનુષ્ય સાથે સંબંધ રાખવાથી અથવા તેને તે કાર્યમાં ઉત્તેજન આપવાથી ઉત્પન્ન થતું પાપ. આ પ્રમાણે પાંચ પ્રકારના મહાપાપને શ્રી ગણેશ અથર્વશીર્ષનો પાઠ દૂર કરે છે.

सायमधीयानो दिवसकृतं पापं नाशयति ।

प्रातरधीयानો रात्रिकृतं पापं नाशयति ।

सायंप्रातः प्रयुंजानो अपापो भवति ।

સાયંકાલે શ્રીગણેશ અથર્વશીર્ષનો પાઠ કર્યો હોય તો દિવસમાં કરેલાં સર્વ પાપ નાશ પામે છે. તેમ જ સવારમાં પાઠ કર્યો હોય

તો રાત્રિમાં અબણપણે થયેલાં સર્વ પાપને દૂર કરે છે. તેમ જ પ્રાતઃકાળ તથા સાયંકાળે જંને વખતે પાઠ કર્યો હોય તો પવિત્ર શુદ્ધ અંતઃકરણવાળો થાય છે.

સર્વત્રાધીયાનોઽપવિદ્નો ભવતિ ।

સર્વત્ર પાઠ કરનાર મનુષ્યને કોઈ પણ વિદ્ય પ્રાપ્ત થતું નથી, પરંતુ જય મેળવી સુખી થાય છે.

ધર્મમર્થકામમોક્ષં ચ વિંદતિ ।

ધર્માર્થી-એટલે આ લોકમાં કુત્સિત પદાર્થનો અનાદર કરી પરલોક પ્રાપ્તિ માટે સત્કર્મપરાયણ થાય છે. તેમ જ અર્થાર્થી-એટલે આ લોકમાં ઉત્તમ વસ્તુ પ્રાપ્ત કરી સત્કર્મપરાયણ થાય છે. આ લોક અને પરલોક(સ્વર્ગ)પ્રાપ્તિના સર્વ સાધનોના વૈભવ લોગવી ચારે પુરુષાર્થ ઉત્તમ રીતે મેળવે છે.

ઇદમર્થર્થશીર્ષમશિષ્યાય ન દેયમ્ ।

આ અર્થર્થશીર્ષનો પાઠ મનની સર્વ ઇચ્છાપરિપૂર્ણ કરે છે. પરંતુ જેને ધર્મમાં શ્રદ્ધા નથી તથા નાસ્તિક હોય, તેવા અનધિકારી મનુષ્યને કદાપિ ઉપદેશ આપવો નહીં.

યો યદિ મોહાત્ દાસ્યતિ સ પાપીયાન
ભવતિ । સહસ્રાવર્તનાત્ યં યં કામમ-
ધીતે તં તમનેન સાધયેત્ ।

કોઈ મનુષ્ય દ્રવ્યના લોભથી નાસ્તિકને આ પાઠનો ઉપદેશ કરે તો પોતે પાપ લોગવનારે ગણાય છે. પરંતુ શ્રદ્ધાપૂર્વક એક હબ્બર પાઠ કર્યા હોય તો પોતાના મનમાં જે જે ઇચ્છા ઉત્પન્ન થાય, તે સઘળી કામના પરિપૂર્ણ કરે છે.

છતિશ્રી અધ્યયન ફલશ્રુતિ પ્રતિપાદક નામનો ૧૧મો અંક ॥

શ્રી ગણપતિના નાના પ્રયોગ
 અનેન ગણપતિમભિષિંચતિ સ વાગ્મી ભવતિ ।
 ચતુર્થ્યામનશ્રઙ્ગપતિ સ વિદ્યાવાન્ ભવતિ ॥
 હત્યર્થર્ષણવાક્યમ્ । બ્રહ્માદ્યાવરણં વિદ્યાન્ન
 વિભેતિ કદાચન ઇતિ ॥

શ્રીગણપતિ અથર્વશીર્ષના સ્તોત્રથી અભિષેક કરે, તેમજ
 ચતુર્થાને દિવસે ઉપવાસ કરી પાઠ માત્ર કરે છે, તે મનુષ્ય શુદ્ધ-
 માન્ અને વિદ્યાવાન્ થાય છે તથા તેને કોઈ પ્રકારનો ભય
 ઉત્પન્ન થતો નથી.

ઇતિ કૃલશ્રુતિનામ ૧૨ મો ખંડ સમાપ્ત

શ્રી ગણપતિનો પૂજન વિધિ
 યો દર્વાકુરૈર્યજતિ સ વૈશ્રવણોપમો ભવતિ ।
 યો લાજૈર્યજતિ સ યશોવાન્ ભવતિ ॥
 સ મેધાવાન્ ભવતિ । યો મોદકસહસ્રેણ
 યજતિ સ વાંછિતમવાપ્નોતિ યઃ સાઞ્ગ્યસ-
 મિદ્ધિર્યજતિ સ સર્વં લભતે સ સર્વં લભતે ।

જે મનુષ્ય દર્વાવડે ગણપતિનું પૂજન કરે છે તે કુબેર ભંડારી
 જેવો દ્રવ્યવાન્ થાય છે.

જે મનુષ્ય ધાણી (ફૂલો)થી પૂજન કરે છે તે કીર્તિમાન્ તથા
 શુદ્ધિવાળો થાય છે.

જે મનુષ્ય સહસ્ર (હજાર) લાડુથી પૂજન કરે છે. તે પોતાના
 ધારેલા મનોરથ સિદ્ધ કરે છે.

વળી જે મનુષ્ય ઘૃત તથા સમિધવડે અથર્વશીર્ષનો હવન
 કરે છે, તેને સર્વ વસ્તુ પ્રાપ્ત થાય છે.

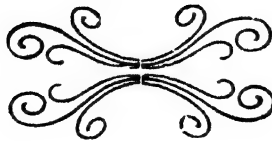
ઇતિ હોમાત્મક નામ ૧૩મો ખંડ.

શ્રી ગણપતિની સંપૂર્ણ વિધિ

અષ્ટૌ બ્રાહ્મણાન્ સમ્યક્ ગ્રાહયિત્વા સૂર્યવ-
ર્ચસ્વી ભવતિ । સૂર્યગ્રહણે મહાનથાં પ્રતિ-
માસંનિધૌ વા જસ્વા સિદ્ધમંત્રો ભવતિ ।
મહાવિઘ્નાત્ પ્રમુચ્યતે । મહાદોષાત્ પ્રમુચ્યતે ।
મહાપ્રત્યવાયાત્ પ્રમુચ્યતે । સ સર્વવિદ્ભવતિ
સ સર્વવિદ્ભવતિ ય એવં વેદ । ઇતિ ઉપનિષત્ ॥

જે મનુષ્ય આ અથર્વશીર્ષનું યથાર્થ રહસ્ય જાણનારા આવા
બ્રાહ્મણોને આમંત્રણ કરી પાઠ કરાવે છે, તેમજ સૂર્ય ગ્રહણ સમયે
મહા નદીના તટ પાસે અથવા ગણપતિની મૂર્તિ સમીપમાં બેસાડી
પાઠ કરાવે છે તો તે અતિ તેજસ્વી અને જ્ઞાની થાય છે તથા
અનેક પ્રકારના વિધ્નોથી તથા દોષથી મુક્ત થાય છે. વળી ગણ-
પતિ સંબંધી અંતર્ગત રહેલા જ્ઞાનને જાણનારો થાય તથા મોક્ષ
ગતિને પ્રાપ્ત કરે છે.

ઇતિશ્રી ગણેશ ઉપનિષદ્ ૧૪ મો અંક. ॥

શ્રીગણેશાય નમઃ

ધર્મબોધમાળા અંક ૧ લો.

શ્રીગણપતિ.

—:૦:—

આ વિશ્વની તરફ તત્ત્વદૃષ્ટિથી જોઈએ, તો સર્વત્ર દ્વંદ્વ (જોડકાં) નજરે ચડે છે. તે જોડકાં સર્વ પરસ્પર વિરુદ્ધ સ્વભાવવાળાં હોય છે; છતાં પણ તેઓ એક બીજા સાથે લગીમગીને રહે છે ત્યારે તેઓથી સર્વને આનંદ મળે છે; એટલું જ નહિ પણ તેઓ જે જે કર્મ આચરે છે, તે પણ તેઓને તથા તેઓના સંબંધીને આનંદજનક થાય છે. તેથી ઉલટાં જે તેઓ કેવળ પોતપોતાની પ્રકૃતિને વળગીને જ સર્વ વ્યવહાર, એક બીજાથી અળગ રહીને કરવા લાગે છે, ત્યારે તેઓ પોતાને તેમ જ પોતાના સર્વ સંબંધીને દુઃખદાયક થઈ પડે છે. તેવાં દુઃખજનક વિધિને દૂર કરવા માટે તથા પરસ્પર વિરુદ્ધ પ્રકૃતિનો પણ સુખકર સંયોગ થવા માટે દરેક કામના આરંભમાં “શ્રીગણેશાય નમઃ” એમ સિદ્ધિ વિનાયકનું સ્મરણ તથા નમન કરવાનો આ આર્યાવર્તમાં વેદોક્ત પ્રકાર પ્રચલિત છે. શ્રી ગણેશ એ વિદ્યેશ્વર (વિદ્યકર્તા) અને વિદ્યવિદ્યારક (વિદ્યલર્તા) બેઉ કર્મના કર્તા છે. એ ગણુનાયક છે; ગણુ એટલે સમુદાય અને નાયક એટલે અધિપ અર્થાત્ સેનાનાયક છે. અનુપમેય સર્વેશ્વર પરમાત્માને પણ લૌકિક ભાષાથી ચક્રવર્તી રાજાની ઉપમા

આપીએ, તો શ્રીગણુપતિ એ, તેના સેનાનાયક (Commander in chief) કહી શકાય. માટે પરસ્પર વિરુદ્ધ પ્રકૃતિનું, સામ, દાન, ભેદ અને દંડ એ ઉપાયોવટે એકીકરણ કરી, વિશ્વમાં સુખશાંતિ રાખવી, એ તેઓનું કાર્ય છે.

આ ઉપરથી આર્યભાઈઓએ જાણવું જોઈએ કે, આ વિશ્વમાં ફેટલાંક કર્તવ્યો એકલા પુરુષોએ કરવાનાં છે, ફેટલાંક એકલી સ્ત્રીઓએ કરવાનાં છે અને ફેટલાંક સ્ત્રી અને પુરુષો બેઉએ સાથે મળીને કરવાનાં છે. સાથે મળીને કરવાનાં કામોમાં કદી પણ છૂટા પડવાનો વિચાર દ્રાઈએ ન કરવો એટલું જ નહિ, પરંતુ જેમ સ્ત્રીવર્ગ પોતાના પતિને આધીન રહી, તેમની સાથે મળીને એક વિચારે કાર્ય કરે છે, તેમ જ ગણુ એટલે સમુદાય અને પતિ એટલે તેના અગ્રેસર જે હોય, તેમને આધીન રહી, તેમની સાથે એક વિચારના થાળે, જે દ્રાઈ પણ કાર્ય કરવામાં આવે તો, તેમાં ધારેલો અર્થ સિદ્ધ થવા માટે સિદ્ધિ અને બુદ્ધિ બેઉ તે ગણુનાથની બેઉ બાજુએ જ્યારે જોઈએ ત્યારે હાજર રહે છે. આર્યલોકોમાં હાલ લાયક અગ્રેસરોનો ખોટ છે, તેથી જ લૌકિક કાર્યોમાં પણ વિઘ્નો નરે છે. તે વિઘ્નો દૂર કરવા માટે સર્વ આર્યધર્માભિમાનીઓએ, વિઘ્નવિદારક શ્રીગણુનાથને ભાવપૂર્વક ભજવાની જરૂર છે.

આ વિશ્વના ઉત્પાદક, પાલક અને સંહારક એવા સર્વ શક્તિમાન, સર્વ વ્યાપક અને સર્વજ પરમાત્મા શ્રીપુરુષોત્તમ ત્રિમૂર્ત થયા છે. તેની અનંત હીલા (ક્રીડા)ને અનુસરીને તેનાં અનેક નામો પડ્યાં છે. તે ક્રીડાસમયે તેમણે કરેલી કૃતિ ઉપરથી **ક્રિયાવાચક**, તે કર્મમાં દેખાતા ગુણો ઉપરથી **ગુણવાચક** અને તે વખતની આકૃતિ ઉપરથી **જાતિવાચક** અને જ્યાં તેઓની કૃતિ, ગુણ કે જાતિ સમજી ન શકાઈ હોય ત્યાં સંજ્ઞાવાચક, એમ ચતુર્વિધ અનંત નામો વેદથી આરંભી આજ સુધીના અનેક ગ્રન્થોમાં નજરે ચડે છે; પરંતુ તે દરેકનો હેતુ આ વિશ્વની ઉન્નતિ કરવી અને તેમાં વસતા બુદ્ધિમાન પ્રાણીને તેમના શ્રેયનો માર્ગ દર્શાવવો, એ જ હોય છે. હાલ આ દેશની અવનતિનો સમય વર્તે છે. તે કારણથી શ્રેયને બદલે પ્રેય તરફ આધુનિક પ્રજાનું વિશેષ વલણ દેખાય છે, તથાપિ બુદ્ધિમાન ભગવદ્-

ભકતો શ્રેય અને પ્રેયની એકતા કરી નિજ સ્વરૂપાનન્દ સંપાદન કરે છે તથા દરેક દેવભકતે તેમ જ કરવાની જરૂર છે.

જેમ પરમાત્મા વિષ્ણુનું સવિતારૂપે યજન કરવામાટે યજુર્વેદમાં વિષ્ણુગાયત્રી જગપ્રસિદ્ધ છે, તેમ જ જૂદા જૂદા દેવતાના યજનયાજનમાટે તે તે દેવોનાં નામસંલિત જૂદા જૂદા ગાયત્રીમંત્રો વેદમાં મળે છે. આ શ્રીગણપતિ માટે જે ગાયત્રી વેદમાં મળે છે, તે મંત્ર નીચે મુજબ છે:—

एकदन्ताय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि । तन्नो दन्ती प्रचोदयात् ॥*

એક એટલે માયા (મૃગા અગ્ન પ્રકૃતિ) અને દંત એટલે તેનું દમન કરનાર (મૃગ માયાનો નિયામક પુરુષ) એ એકિને અમે જાણીએ છીએ. વક્રતુણ્ડનું હમે ધ્યાન ધરીએ છીએ. તે દંતી (માયાયુક્ત જે ગણ, તેના પતિ તે જ ગણપતિ) અમને સહજુદ્ધિની પ્રેરણા કરે. એવો આ શ્રીગણપતિ ગાયત્રીનો અર્થ છે. આ ઉપરથી માલમ પડશે કે, પ્રાચીન આર્યપુરુષો પોતા-પોતાપોતાના ઈષ્ટની ભક્તિ કરતાં પહેલાં, તેનું જ્ઞાન મેળવતા, તેનું સ્વરૂપ ધ્યાનમાં લેતા અને પછી તેમની પાસે સહજુદ્ધિની પ્રાર્થના કરતા હતા. હાલ જેમ પહેલાં ધનને લોભા ચાહે છે, તેમ પ્રાચીનકાળે આ આર્યાવર્તમાં ન હતું. તેઓ પ્રથમ ધી એટલે જુદ્ધિ-વિદ્યા એની જ ઉપાસના તથા પ્રભુ, ગુરુ કે પિતા પાસે પ્રથમ તેનીજ પ્રાર્થના કરતા. જ્યારે તે મળે ત્યાર બાદ શ્રી એટલે ધનને ઇચ્છતા હતા. જેમની પાસે ધી (સહજુદ્ધિ) નથી, તેમની શ્રી-ધનસંપત્તિ ગમે તે યુક્તિથી જુદ્ધિમાનો છીનવી લે છે અને ધી તથા શ્રી એ એક સંપત્તિ મેળવ્યા બાદ ત્રીજી સંપત્તિ સ્ત્રી પરણવાની છે. જેઓની પાસે ધી અને શ્રી નથી, તેઓને સ્ત્રી કદી પણ સુખકારક થવાનો સંભવ નથી, માટે આર્યભાઈઓએ પ્રથમ પુત્રાને સહવિદ્યા-ધર્મજ્ઞાન-આપવું જોઈએ. પછી સન્સંપત્તિ-અર્થજ્ઞાન-સન્માર્ગે પૈસા કમાવાની વિદ્યા ભણાવવી અને

* આ મંત્રમાં સ્વર જાણી જોઈને છાપ્યા નથી. સ્વર સહિત ગાયત્રી જે સહજુદ્ધિ મુખે લેાય તેની પાસેથી શીખી લેવી. ગુરુ વગર ખરું મંત્રજ્ઞાન થવું નથી અને સ્વરનું યથાર્થ ઉચ્ચારણ પણ ગુરુવગર કેવળ લખાણનાં ગમે તેવાં ચિન્હોથી દર્શાવી શકાતું નથી.

સારખાદ સ્ત્રી પરણાવતી જોઈએ. આ પ્રાચીન ક્રમ સાચવવાની સૂચના પણ આ શ્રી ગણપતિ પૂજન ઉપરથી આપણને મળે છે.

એકદંત

એકદંત એ ગણપતિના નામનો અર્થ મુદ્ગલ પુરાણમાં નીચે મુજબ કથો છે:-

एकशब्दात्मिका माया तस्याः सर्वसमुद्भवम् । भ्रान्तिदं मोहदं पूर्णं नानाखेलात्मकं किल ।
दन्तः सत्ताधरस्तत्र मायाचालक उच्यते । विम्बेन मोहयुक्तश्च स्वयं स्वानन्दजो भवेत् ॥
माया भ्रान्तिमयी प्रोक्ता सत्ता चालक उच्यते । तयोर्योगे गणेशोऽयमेकदन्तः प्रकीर्तितः

એક એટલે માયા, તે માયાથી સર્વ જગત્ ઉત્પન્ન થયું છે, તે જગત્ ભ્રાંતિકારક અને મોહક છે. આ જે જગત્ વિધિવિધ પ્રકારની ક્રીડા (લીલા) કારક પદાર્થોનો સંગ્રહ છે, તેમાં માયાનો ચાલક સત્તાધીશ દંત (દમન કરનાર) પુરુષ છે. તે ઈંચ (મૂળ પરમાત્મા) પોતે ઉત્પન્ન કરેલી પ્રકૃતિનો આશ્રય ધરી પ્રતિઈંચરૂપે મોહક અને છે. વસ્તુતઃ પોતે સ્વાનંદપૂર્ણ છે માયા એ ભ્રાંતિમય છે અને પંડે તેની ઉપર સત્તા ચલાવનાર છે. તે એકનો યોગ (પ્રકૃતિ અને પુરુષની એકતા) સૂચક એકદન્ત એ નામ ગણપતિનું કહેવાય છે. બીજું નામ જે વક્રતુંડ તેના પણ ત્રણ અર્થો એ જ પુરાણમાં કહ્યા છે.

વક્રતુંડ.

विम्बं मायायुतं वक्रं मोहितं सिद्धि-बुद्धिगम । तद्भावं हन्ति तुण्डेन तेनायं वक्रतुण्डकः ॥
माया मुखं मोहयुतं तस्माद्वक्रमिति स्मृतम् । परं ब्रह्म तयोर्योगे वक्रतुण्डोऽयमुच्यते ।
कण्ठाधो मायया युक्तो मस्तकं ब्रह्मवाचकम् । वक्राख्यं तस्य विप्रेश तेनायं वक्रतुण्डकः ॥

ઈંચ માયાયુક્ત એટલે પોતાની પ્રકૃતિનું અધિષ્ઠાન કરીને અર્થાત્ સિદ્ધિ બુદ્ધિ યુક્ત થઈને મોહિત (જગત્ રૂપ) અને છે, તેને વક્ર કહે છે. તે વક્રતા એટલે માયિક જગતનો જે પોતાના મુખથી નાશ કરે છે, અર્થાત્ અવિદ્યા દૂર કરી, જાનોપદેશ કરે છે, તે કારણથી ગણપતિને વક્રતુંડ કહે છે.

મોહયુક્ત જે સુખ, તે વક્ર (માયા) છે અને તુંડ એટલે માયાના નિયામક પરબ્રહ્મ તે એકનો સંયોગ (પ્રકૃતિ પુરુષની એકતા) દેખાવવા માટે શ્રીગણેશને વક્રતુંડ કહ્યા છે.

હે વિપ્રેશ ! કણ્ઠ નીચેનો ભાગ (ધડ) માયાયુક્ત છે માટે તે વક્ષ અને મસ્તક એ બ્રહ્મવાચક છે તે તુણ્ડ. તે બેડ એટલે માયા અને બ્રહ્મનું પરિણામી એકત્વ સ્વયંવવા માટે ગણપતિને વક્તુણ્ડ કહે છે.

ગણેશચતુર્થીમહિમા.

ગણેશ સંહિતા ગ્રંથમાં કહ્યું છે કે:—

ભાદ્રશુક્રચતુર્થી તુ વિશેષેણ કલૌ યુગં । સર્વકાર્યસુસિદ્ધયર્થ પૂજયેદ્ગુણાયકમ્ ॥ ૧ ॥
સિદ્ધિપ્રદં સુમક્તાનાં પાર્વતીનંદનં શિવમ્ । વ્રતં ચ તદ્દિને કુર્યાત્ રાત્રૌ જાગરણં તથા ॥ ૨ ॥
ગણેશપ્રીતયે સત્યં ગણેશઃ સર્વસિદ્ધિદઃ । બ્રહ્માદિભિઃ પૂજિતોઽસૌ યથાવિભવવિસ્તરૈઃ ૩

વિશેષે કરીને કળિયુગમાં, સર્વ કાર્યોની સારી રીતે સિદ્ધિ થવા માટે ભાદ્રપદ શુદ્ધ ૪ ને દિવસે ગણનાયકની પૂજા અવશ્ય કરવી. એ ગણેશજી પોતાના શુદ્ધ ભક્તને સિદ્ધિ આપનાર, પાર્વતીના પુત્ર, શિવસ્વરૂપી (કથાભુમય) છે. તેઓનું તે દિને વ્રત કરવું અને રાત્રે જાગરણ કરવું. ગણેશની પ્રીતિ અર્થે એ સત્ય છે. ગણેશ સર્વ સિદ્ધિને આપનારા છે, જે શ્રી ગણેશની બ્રહ્માદિક સર્વ દેવતાઓએ યથાયોગ્ય વિભવના વિસ્તારપૂર્વક પૂજા કરેલી છે. જ્યારે દેવતાઓએ એમનું પૂજન કરેલું છે, ત્યારે મનુષ્યોએ સિદ્ધિ માટે તેમનું વ્રત, પૂજન અને જાગરણ યથાશક્તિ કરવું ઉચિત છે.

સંકષ્ટ ચતુર્થી.

શૈવાગમતંત્ર ગ્રંથમાં ધ્વિર (શ્રી શિવજી)નું પાર્વતી પ્રતિ કથન છે કે:—
શ્ચુદેવિ પ્રવક્ષ્યામિ પ્રીતયે તે વિશેષતઃ । લોકાનામુપકારાય ચેન કાર્ય પ્રસિદ્ધયતિ ॥ ૧ ॥
પ્રતિમામં ચતુર્થી હિ ગણેશવ્રતપૂજનમ્ । કાર્ય સર્વજનૈસ્તેન સર્વવિघ्नવિનાશનમ્ ॥ ૨ ॥
તત્રાપિ ભાદ્રમાસે તુ ચતુર્થી સર્વસિદ્ધિદમ્ । યથાવિભવવિસ્તારં પૂજયેદ્ગુણાયકમ્ ॥ ૩ ॥
ઇદં યત્તે મયા પ્રોક્તં સુખદં પુત્રદં પરમ્ । અપમૃત્યુપ્રશમનં સર્વદુઃખનિવારણમ્ ॥ ૪ ॥
સર્વસંગ્રામજયદં શત્રુદારિદ્ર્યવારણમ્ । સર્વશાન્તિકરં શ્રેષ્ઠં રાજ્યભોગપ્રદં નૃણામ્ ॥ ૫ ॥
પ્રણવં પૂર્વસુદૃઢ્ય ગં બીજંતદનંરતમ્ । ચતુર્થ્યન્તઙ્ગણપતિં નમોન્નં મંત્રમુચ્ચંરત્ ॥ ૬ ॥
પૂજયેદ્ગુણરાજં તુ ગજાનનમનુત્તમમ્ । સૃષ્ટિસ્થિતિવિનાશાનાં કારણં સર્વપૂજિતમ્ ॥ ૭ ॥

હે દેવી ! સાંભળ. હું તારી પ્રીતિ માટે કહું છું અને વિશેષે કરીને લોકોના ઉપકાર માટે પણ કહું છું, જેના થકી ભક્તોનાં કાર્યો સિદ્ધ થાય છે. સર્વ જનોએ દર મહિને ચતુર્થીને દિવસે ગણેશજીનું વ્રત તથા પૂજન

કરવું. તેથી સર્વ વિઘ્નનો વિનાશ થાય છે. તેમાં પણ ભાદ્રપદ માસના શુકલ પક્ષની ચોથને દિવસે યથા વિભવ વિસ્તારે સર્વ સિદ્ધિને આપનાર ગણના-યકની પૂજા કરવી. આ જે મેં તને પૂજન કહ્યું તે સામાન્ય નથી. પરંતુ તે જેઓ સુખની કામનાથી કરે, તેઓને સુખ આપનાર પુત્રાર્થીને ઉત્તમ પુત્ર દેનાર, અપમૃત્યુને દરનાર, સર્વ પ્રકારના દુઃખનું વારણ કરનાર, સર્વ પ્રકારની લઝાઈમાં જ્ય આપનાર અને શત્રુ તથા દળદરનો નાશ કરનાર છે. વળી સકલ ઉપદ્રવનો શાંતિ કરનાર અને મનુષ્યોને ઉત્તમ રાજ્યભોગ આપનાર છે. તેમાં પણ પ્રણવ અને બીજ સાથે એટલે ઓં ગં ગણપતયે નમઃ ॥ એ મંત્ર ભણીને શ્રી ગણેશની પૂજા કરવી, કેમકે શ્રીગણરાજ છે તે સૃષ્ટિ, સ્થિતિ અને વિનાશનું કારણ છે તથા સર્વથી પૂજિત છે. અર્થર્થશીર્ષ ઉપનિષદમાં પણ કહ્યું છે કે:-

ગણાદિં પૂર્વમુચ્ચાર્ય વર્ણાદિં તદનન્તરમ્ । અનુસ્વારઃ પરતરઃ । અર્ધેન્દુલસિતમ્ ॥ તોગ્ણ રુદ્રમ્ ॥ એતત્તવ મનુસ્વરૂપમિતિ ॥

ઓં ગં એ આપના મંત્રનું બીજ છે, માટે તે પૂર્વક આપનો નામો-ચ્ચાર કરવો વંતઃએ. પૂજન ભજનમાં મુખ્ય સ્વરૂપનું ધ્યાન આવશ્યક છે. સ્વરૂપના આધાર વિના અતકથ, અપ્રમેય એવા દેવતાનું ધ્યાન લૌકિક ચક્ષુથી થવું અશક્ય છે; માટે કહ્યું છે કે:-

एकदन्तं चतुर्हस्तं पाशमंकुशधारिणम् । रदं च वरदं हस्तैर्विभ्राणं मृषकध्वजम् ॥

रक्तं लम्बोदरं शूर्पकर्णकं रक्तवाससम् । रक्तगन्धानुलिप्तांगं रक्तपुष्पैः सुपूजितम् ॥

भक्तानुकम्पिनं देवं जगत्कारणमच्युतम् । आविर्भूतं च सृष्ट्यादौ प्रकृतं: पुरुषात्परम् ॥ एवं ध्यायति यो नित्यं स योगी योगिनां वरः ॥

ચાર હાથમાં અનુક્રમે પાશ, અંકુશ, દંત અને વર એવા ચાર આયુધ ધરનાર, મૃષકધ્વજ (ધનમાં ઉદરના નિશાનવાળા), રક્તવાણુ (સિન્દુરચુકત). લંબોદર (મોટા પેટવાળા), સૂપડા જેવા કાનવાળા, લાલ વસ્ત્રધારી, રક્ત-ચંદનના લેપવાળા, રાતાં ફૂલોથી સારી રીતે પૂજ્યલા; નિજ ભક્તોપર અનુકંપા કરનાર, જગતના કારણરૂપ, અચ્યુત, અવતાર ધરનાર. સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ પૂર્વે હોનાર, પ્રકૃતિ અને પુરુષથી પર, એવા જ એકદન્ત (અદ્વૈત પરબ્રહ્મ)રૂપ ગણપતિનું જે નિરંતર ધ્યાન ધરે છે, તે યોગી બની, ગણ-

પતિ જેમ ગણુના ઈશ છે, તેમ તે ભક્ત યોગીગણુમાં ઈશ એટલે યોગ-
શ્વર અને છે.

આધિભૌતિક ગણુપતિ જેનું જુદાં જુદાં પુરાણોમાં ગણુનાયકરૂપે
ઐતિહાસિક વર્ણન છે તે; આધ્યાત્મિક જે ગણુ-ઈન્દ્રિય તેના નિયામક તે
જીવાત્મા, આધિદેવિક ગણુપતિ ને અંતર્યામી પરમાત્મા એમ ત્રિવિધ
અર્થો આ શ્રીગણુપતિના કથાના થાય છે. જેનો જેમાં જેટલો અધિકાર,
તેટલું દેવસ્વરૂપ જીવ જાણી શકે છે. માટે ગણુપત્યોએ તેમને પોતાના ઈષ્ટ
ગણી, શૈલ્યોએ પોતાના ઈષ્ટના પુત્ર ગણી, દેવગણ્યોએ વિગણના આદ્યુર
ગણી યથારુચિ સહભાવથી ગણુપતિપૂજન કરવું અને સામાન્ય રૂં, પદ
જેનાએ તેમને વિદ્યદારક સત્તાધારી દેવ માની તેમનું પૂજન કરવું. તેનું
નામનિક અને દેવનિદક ન થવું એ જ વિર્જામિ.

ગણેશપ્રાર્થના

વિગ્રધ્વાન્તનિવારણેકતરણિર્વિદ્વાટવીહવ્યવાટ ।

વિગ્રધ્યાલકલામિમાનગદ્દો વિગ્રેમપદ્માનનઃ ॥

વિગ્રોત્તેગગિર્ગિર્ગ્રેમદનપવિર્વિગ્રાંબુમુગ્ધાટવો ।

દિગ્રાઘૌષઘનપ્રચંડપવનો વિગ્રેશ્વરઃ પાતુ વઃ ॥

(ભારતનાચાર્ય શ્રીરમાનાથ પંડિતદ્વરા.)

વિદ્યરૂપી જે અંધારું તેનું નિવારણ કરનાર એકજ સૂર્ય, જેના
ઉદય થતાં વિદ્યરૂપ અંધારું બીજકૃત રહે જ નહિ એવા. વિદ્યરૂપ અરણ્ય
(વન)ને આગનાર દાવાનળ. જેમના નામરમરણથી વિદ્યો તદ્દન બળી જાય
એવા. વિદ્યરૂપી જે સર્પ તેનું જે કુળ-વંશ-પરંપરા-તેના અભિમાનને
ભક્ત કરવામાં ચરકેટ જેવા, વિદ્યરૂપી ગળને મારવામાં સિલસમાન, વિદ્ય-
રૂપી જે મોટા પર્વતો તેને બેદવામાં વળવત. વિદ્યરૂપી જે સમુદ્ર તેનું
આપણ કરવામાં વાડવામ્નિ. વિદ્યરૂપી જે અધ (કષ્ટ) તેના સમુદ્ર એ જ
મેઘ, તેને ઉરાડવામાં પ્રચંડ પવનતુફાન એવા જે વિદ્યેશ્વર (ગણેશ ગણુ-
નાયક) એ આપણ રક્ષણ કરે.

જાહેર ખબર.

—:૦:—

રૂ.આ.પા.

ગુરુ પૂજનવિધિ (વેદોક્ત તથા પુરાણોક્ત)	૨-૦-૦
ગોગેશ સહસ્ર નામાવલી (ગુજરાતી લીપીમાં) લોકને સરળ તથા શુદ્ધ	૦-૩-૦
અથર્વશર્પ (ગુજરાતી અર્થ સહિત)	૦-૬-૦
શ્રી ગણપતિનું અધ્યાત્મજ્ઞાન	૦-૨-૦
ગણપતિ એકાક્ષર મંત્રકવચ	૦-૧-૬

આ સવળા પુસ્તકાનું પોસ્ટેજ જુદું પરશે.

પુસ્તક મળવાનું ઠેકાણું:—

શેઠ ઈશ્વરલાલ માણેકલાલ દાણાવાળા

ઘર નં. ૧૭ બીજા માળે,

૨ જા પારસીવાડા, મુંબઈ નં. ૪.

ધા “ન્યુસ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ”માં મણિલાલ ઈશ્વારામ દેશાઈએ છાપ્યું.

ગાંધીવાડા, બેક-હાઉસ લેન, કોટ, મુંબઈ.

